

การรับประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” ของ กลุ่มผู้เรียนชาวไทย

ศันสนีย์ เอกอัจฉริยา

สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร 10330

อีเมลล์: Sansanee.E@chula.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนชาวไทยผลิตประโยคโครงสร้าง ba 2 โครงสร้างที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” แตกต่างกันหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับต้นและผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับสูง ผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนชาวไทยทั้งสองกลุ่มผลิตประโยคโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +บุพบทวลี / กริยาวลีบอกทิศทาง” ได้มากกว่าโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +ส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทาง” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับสูงผลิตประโยคโครงสร้าง ba ทั้ง 2 โครงสร้างมากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับต้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้เสนอแนะแนวการสอนประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” ให้กับผู้เรียนชาวไทยด้วย

คำสำคัญ : ประโยคโครงสร้าง ba; การทำให้เคลื่อนที่; การรับภาษาจีน; การรับภาษาที่สอง; ผู้เรียนชาวไทย

Study of the acquisition of the displacement meaning of ba-construction by Thai learners

Sansanee Ek-atchariya

Chinese section, Department of Eastern Languages, Faculty of Arts, Chulalongkorn University,

Bangkok, 10330, Thailand

E-mail: Sansanee.E@chula.ac.th

Abstract

The purpose of the research is to investigate how Thai learners of Chinese acquire the displacement meaning of ba-construction. The researcher applies short video clips as stimulus to test the differences between 2 constructions of ba, including “S + ba + NP + V + PP/VP (directional)” and “S + ba + NP + V + directional complement” produced by participants. Participants are divided into 2 groups: novice group and advanced group. The result indicates that Both groups produce “S + ba + NP + V + PP/VP (directional)” significantly more than “S + ba + NP + V + directional complement” and the advanced group produces both constructions more than those of the novice group. The researcher provides a suggestion on teaching the displacement meaning of ba-construction for Thai learners.

Keywords: ba construction; displacement; Chinese language acquisition; Second Language Acquisition; Thai learners

泰籍學習者習得漢語表示“位移”意義的把字句之研究

郭小芳

泰国朱拉隆功大学文学院东方语言学系中文专业，曼谷，10330，泰国

电子邮箱：Sansanee.E@chula.ac.th

摘要

本研究主要探討泰籍學習者如何習得漢語表示“位移”意義的把字句。研究者透過影片來引導受試者產出把字句。調查結構分 “S + ba + NP + V + PP/VP (directional)” 與 “S + ba + NP + V + directional complement” 兩類；受試者分為初級組和高級組。研究結果發現兩組受試者產出 “S + ba + NP + V + PP/VP (directional)” 結構的頻率都顯著高於 S + ba + NP + V + directional complement” 結構。而且高級組產出兩類把字句的頻率都高於初級組。研究者最後探討了結構與建議了把字句的教學應用。

關鍵詞：把字句；位移；漢語言習得；第二語言習得；泰籍學習

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประโยคโครงสร้าง ba เป็นโครงสร้างที่พบบ่อยในชีวิตประจำวันของผู้ที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่ (劉培玉 2001; 鄭傑 2002; 黃月圓、楊素英 2004; 張黎 2007; 楊豔霞 2012) ทว่ากลับเป็นโครงสร้างที่เป็นปัญหาในการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนภาษาจีนชาวต่างประเทศ ดังที่ลหวี่ เหวินหฺวา¹ (呂文華) เคยกล่าวไว้ว่า “ประโยคโครงสร้าง ba ยาก เพราะนอกจากเงื่อนไข ข้อจำกัดของโครงสร้างที่มีมากมายและภาษาต่างประเทศอื่นต่างไม่มีโครงสร้างเทียบเคียงแล้ว ด้านการสอนพวกเราก็ยังหาวิธีการสอนที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพไม่ได้”² (呂文華 1994:26) ด้วยเหตุนี้ประโยคโครงสร้าง ba จึงเป็นหนึ่งในหัวข้อวิจัยที่ได้รับความสนใจจากนักภาษาศาสตร์ทั้งชาวจีนและชาวต่างประเทศมาตลอดระยะเวลากว่าครึ่งศตวรรษ (劉培玉 2001; 鄭傑 2002; ศันสนีย์ เอกอัจฉริยา, 2556)

ศันสนีย์ เอกอัจฉริยา (2556) พบว่างานวิจัยเกี่ยวกับประโยคโครงสร้าง ba ส่วนใหญ่มุ่งศึกษาทางด้านภาษาศาสตร์ เช่น ด้านวากยสัมพันธ์ อรรถศาสตร์ วัจนปฏิบัติศาสตร์ ฯลฯ ทว่าการศึกษาด้านการรับภาษา (Language Acquisition) ของประโยคโครงสร้าง ba เริ่มเป็นที่สนใจมากขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 ที่ผ่านมา และมุ่งให้ความสนใจการรับประโยคโครงสร้าง ba ของเด็กที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่ (李向農等 1990; 周國光、王葆華 2001; 楊小璐、肖丹 2008) ขณะที่การวิจัยเรื่องการรับและการเรียนรู้ประโยคโครงสร้าง ba ของผู้ที่เรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเริ่มเป็นที่สนใจเมื่อก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 (劉頌浩 2003; Du 2004; 李寶貴 2004; 李英等 2005; 溫曉虹 2008; 孟國 2011; Xu 2012)

¹ ถอดเสียงภาษาไทยตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาจีน ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2549

2

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยในอดีต ผู้วิจัยพบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาประโยคโครงสร้าง ba ที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยหรือผู้เรียนชาวไทยอยู่ทั้งหมด 5 เรื่อง แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1. การศึกษาเปรียบเทียบประโยคโครงสร้าง ba กับโครงสร้างที่ใกล้เคียงกันในภาษาไทย ได้แก่ งานวิจัยของ 許秀珠 (2007) ซึ่งใช้ทฤษฎีอรรถศาสตร์หน้าที่มาวิเคราะห์เปรียบเทียบประโยคโครงสร้าง ba กับโครงสร้าง “เอา” และ “ทำให้” ในภาษาไทย จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาเสนอแนะลำดับการสอนประโยคโครงสร้าง ba ให้กับผู้เรียนชาวไทย

2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ประโยคโครงสร้าง ba ของผู้เรียนภาษาจีนชาวไทย ประกอบด้วย งานวิจัยของสุษณี มณีกาญจนสิงห์ (2543) งานวิจัยของ 魏紅 (2006) งานวิจัยของ 許美玲 (2011) และงานวิจัยของ 汪翔、張小克 (2011) ซึ่งงานวิจัยทั้ง 4 ชิ้นนี้ได้ผลการวิจัยออกมาใกล้เคียงกันคือ พบข้อผิดพลาดในภาคแสดงของโครงสร้าง ba มากที่สุดเช่น ขาดกริยาหลัก ขาดส่วนเสริมหลังกริยา ใช้กริยาไม่ถูกต้อง เช่น ใช้กริยากรรม, กริยาบอกความรู้สึก, กริยาแยกสมาน ฯลฯ ใช้ส่วนเสริมหลังกริยาไม่ถูกต้อง เช่น ใช้ส่วนเสริมหลังกริยาบอกความเป็นไปได้ (可能補語) ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่าจนถึงปัจจุบันยังไม่ม้งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการรับประโยคโครงสร้าง ba ของผู้เรียนชาวไทย ผู้วิจัยเห็นว่า หากสามารถเข้าใจถึงกระบวนการรับประโยคโครงสร้าง ba ของผู้เรียนชาวไทยแล้วจะช่วยให้ผู้สอนภาษาจีนเข้าใจผู้เรียนชาวไทยมากขึ้น ทั้งยังช่วยให้ผู้สอนสามารถพัฒนาวิธีการสอนและสื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ประโยคโครงสร้าง ba ได้ดียิ่งขึ้น อนึ่ง เนื่องจากประโยคโครงสร้าง ba เป็นโครงสร้างที่มีหลายความหมายและมีโครงสร้างย่อยมากมาย งานวิจัยชิ้นนี้จึงมุ่งศึกษาเพียงแค่ประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” เท่านั้น

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จาง วังซี (張旺熹 2001) และเจ้า เยียนหฺวา (趙燕華 2011) ศึกษาประโยค โครงสร้าง ba โดยใช้ทฤษฎีที่ต่างกันแต่ได้ผลการศึกษาออกมาตรงกัน กล่าวคือ จาง วังซี ใช้มุมมองทางอรรถศาสตร์มาศึกษาภาพร่าง (圖式, image schema) แสดงการเคลื่อนย้าย ตำแหน่งของประโยคโครงสร้าง ba และสรุปไว้ว่า ความหมายพื้นฐานของประโยคโครงสร้าง ba คือ กระบวนการเคลื่อนย้ายตำแหน่งของสิ่งของซึ่งได้รับแรงผลักดันจากภายนอก โดย กระบวนการเคลื่อนที่นี้จะต้องประกอบด้วยส่วนประกอบ 4 ส่วนคือ วัตถุที่จะต้องถูก เคลื่อนย้าย ตำแหน่งเริ่มต้น แรงผลักดันจากภายนอก และตำแหน่งสิ้นสุด เช่น 把家從棗莊搬到山亭。(ย้ายบ้านจากหมู่บ้านเจ้าไปที่ซานตง) ประโยคนี้ประกอบด้วย “บ้าน” “หมู่บ้าน เจ้า” “ย้าย” และ “ซันตง” ครบทั้ง 4 ส่วน¹ ขณะที่เจ้า เยียนหฺวา ซึ่งใช้ทฤษฎีไวยากรณ์ หน่วยสร้าง (構式語法 Construction Grammar) มาวิเคราะห์หน่วยสร้าง ba สรุปไว้ว่า หน่วยสร้าง ba แสดงความหมาย “ทำให้-เคลื่อนย้ายตำแหน่ง” กล่าวคือ ผู้กระทำกระทำการ บางอย่างทำให้สิ่งของเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่ง โดยที่ตำแหน่งสิ้นสุดจำเป็นต้องมี ขณะที่ตำแหน่งเริ่มต้นจะมีหรือไม่ก็มีได้ เช่น 他把書從沙發上拿到桌子上。(เขาหยิบ หนังสือจากบนโซฟาไปไว้บนโต๊ะ) หรือ 他把書拿到桌子上。(เขาหยิบหนังสือไปไว้บน โต๊ะ)²

เวิน เสี่ยวหง (溫曉虹 2008) ศึกษาการรับประโยคโครงสร้าง ba จำนวน 3 โครงสร้าง ย่อยที่แสดงนัย “การเคลื่อนย้ายตำแหน่ง” ของผู้เรียนชาวอเมริกันจำนวน 80 คน พบว่า

¹張旺熹 2001 《把字句的位移圖式》，語言教學與研究，3，第 2 頁。

²趙燕華 2011 《“把”字句研究新視角——“致使—位移”構式》，哈爾濱師範大學社會科學學報，4，第 55 頁。

ความถี่และความถูกต้องในการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ของผู้เรียนชาวอเมริกันแปรผันตามระดับความสามารถทางภาษาจีนของผู้เรียน เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดพบว่า ผู้เรียนชาวอเมริกันผลิตโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +บุพบทวลี / กริยาวลีบอกทิศทาง” มากที่สุด และผลิตโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + 送到 + สถานที่” น้อยที่สุด โดยในโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +บุพบทวลี / กริยาวลีบอกทิศทาง” ผู้เรียนระดับต้นมีแนวโน้มผลิตวลี 放在 นามวลี 上 มากที่สุด และไม่ผลิตวลี 放進 / 到 / 在 盤子裡 เลย ขณะที่ผู้เรียนระดับสูงมีการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ที่หลากหลายกว่าผู้เรียนระดับต้นและระดับกลาง

ผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยของเวิน เสี่ยวหง นำสนใจเนื่องจากผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการรับประโยคโครงสร้าง ba ของเด็กที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่ของหลี เชี่ยงหงและคณะ (李向農等 1990) และหยาง เสี่ยวลุ่กับเซียว ดัน (楊小璐、肖丹 2008) ที่พบว่า เด็กที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่เริ่มใช้โครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + 在 / 到+สถานที่” ซึ่งแสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” เมื่ออายุประมาณ 2 ขวบ เช่น 把蠟燭放在桌子上 อย่างไรก็ตามงานวิจัยทั้งของหลีและหยางกับเซียวต่างพบว่า เมื่อต้องการแสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” นอกจากเด็กที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่จะใช้โครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + 在 / 到+สถานที่” แล้ว พวกเขายังผลิตโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + ส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทาง” เช่น 把她手拿下來吧 อีกด้วย

กล่าวโดยสรุป เราจะพบว่าความหมายพื้นฐานของประโยคโครงสร้าง ba แสดงถึงการเคลื่อนที่ของสิ่งของจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 โครงสร้างย่อยได้แก่

A. ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +บุพบทวลี / กริยาวลีบอกทิศทาง

B. ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + ส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทาง

ยิ่งไปกว่านั้น เด็กที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่สามารถผลิตประโยคทั้ง 2 โครงสร้างนี้ได้ ตั้งแต่อายุประมาณ 2 ขวบ ขณะที่ผู้เรียนภาษาจีนระดับต้นชาวอเมริกันตามงานวิจัยของเวิน เลี้ยวหงผลิตโครงสร้าง A มากที่สุด ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยจะผลิตประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” ทั้งสองโครงสร้างแตกต่างกันหรือไม่ และถ้าแตกต่างกัน จะแตกต่างกันอย่างไร

การทดลอง

คำถามการวิจัย

คำถามการวิจัยคือ กลุ่มผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนไม่เท่ากันจะผลิตประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” แตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการทดลอง

1. เพื่อศึกษาการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” ของผู้เรียนชาวไทยที่ระดับความสามารถทางภาษาจีนแตกต่างกัน
2. เพื่อศึกษาการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” สองโครงสร้างของผู้เรียนชาวไทยและเพื่อเสนอแนะแนวทางสำหรับการสอน

สมมติฐานการวิจัย

ผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับสูงจะผลิตโครงสร้าง ba มากกว่าผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับต้น และผู้เรียนชาวไทยทั้งสองกลุ่มจะผลิตโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” แบบโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + บุพบทวลี / กริยาวลีบอกทิศทาง” มากกว่าโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + ส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทาง”

วิธีการทดลอง

โครงสร้างเป้าหมาย

ประโยคโครงสร้าง ba ที่นำมาใช้ทดสอบความเข้าใจและการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ของผู้เรียนชาวไทยนั้น ผู้วิจัยเลือกใช้ประโยคโครงสร้าง ba 2 โครงสร้างที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” ตามการแบ่งของ Gao (2014) ได้แก่

A. ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + บุพบทวลี/กริยาวลีบอกทิศทาง (แสดงสถานที่)

1) 媽媽把錢包放在桌子上。

แม่เอากระเป๋าต๋างค้วางไว้บนโต๊ะ หรือ แม่วางกระเป๋าต๋างค้ไว้บนโต๊ะ

2) 媽媽把錢放進錢包裡。

แม่เอาเงินใส่เข้าไปในกระเป๋าต๋างค้ หรือ แม่ใส่เงินเข้าไปในกระเป๋าต๋างค้

3) *媽媽放錢包在桌子上。¹

แม่วางกระเป๋าต๋างค้ไว้บนโต๊ะ

4) *媽媽放錢進錢包裡。

แม่ใส่เงินเข้าไปในกระเป๋าต๋างค้

B. ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + ส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทาง

5) 弟弟把新書拿出來。

น้องชายหยิบหนังสือใหม่ออกมา

6) 弟弟拿出新書來。

น้องชายหยิบหนังสือใหม่ออกมา

โครงสร้าง A “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + บุพบทวลี/กริยาวลีบอกทิศทาง (แสดงสถานที่)” ดังตัวอย่าง 1) และ 2) แสดงนัยว่า ประธานกระทำกริยาบางอย่างส่งผลให้

¹ ประโยคที่มีเครื่องหมาย * หมายถึง ประโยคที่ไม่สามารถใช้ได้

คำนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมและวางอยู่หลังคำ ba เกิดการทำให้เคลื่อนที่ไปอยู่ในตำแหน่งใหม่ที่จะระบุด้วยบุพบทหรือกริยาวลีบอกสถานที่ (เช่น 在 / 到+สถานที่, 給+คน) ดังตัวอย่าง 1) แม่กระทำกริยา “วาง” ส่งผลให้ “กระเป๋าสตางค์” เคลื่อนที่จากตำแหน่งเดิมไปอยู่ตำแหน่งใหม่คือ “บนโต๊ะ” ขณะที่ตัวอย่าง 2) แม่ทำกริยา “ใส่เข้าไป” ส่งผลให้ “เงิน” เคลื่อนที่จากตำแหน่งเดิมไปอยู่ในตำแหน่งใหม่คือ “ในกระเป๋าสตางค์” โดย**โครงสร้างนี้ผู้พูดจะระบุตำแหน่งใหม่หลังการกระทำอย่างชัดเจน โครงสร้างนี้เป็นโครงสร้างที่จะต้องใช้ประโยคโครงสร้าง ba เท่านั้น** (漢語水平等級標準與語法等級大綱 1996) ไม่สามารถใช้โครงสร้างประธาน-กริยา-กรรม ได้ หากใช้โครงสร้างประธาน-กริยา-กรรมจัดเป็นประโยคที่ผิดไวยากรณ์ภาษาจีนดังตัวอย่าง 3) และ 4) ดังนั้นในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดให้โครงสร้างนี้เป็น “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba”

โครงสร้าง B “ประธาน + ba + คำนาม + กริยา + ส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทาง” แสดงนัยว่า ประธานกระทำกริยาบางอย่างส่งผลให้คำนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมและวางอยู่หลังคำ ba เกิดการเคลื่อนที่ออกจากตำแหน่งเดิม แต่ผู้พูดไม่ได้ระบุตำแหน่งที่เป็นจุดหมายไว้ด้วย ดังตัวอย่าง 5) น้องชายกระทำกริยา “หยิบออกมา” ส่งผลให้ “หนังสือใหม่” เคลื่อนที่ออกจากตำแหน่งเดิม แต่ไม่ได้ระบุตำแหน่งใหม่ของ “หนังสือใหม่” ว่าอยู่ที่ใด การ**แสดงนัยการเคลื่อนที่ของสิ่งของที่ไม่ระบุจุดหมาย**ปลายทางนั้นนอกจากจะใช้ประโยคโครงสร้าง ba ได้แล้วยังสามารถใช้โครงสร้างประธาน-กริยา-กรรมได้อีกด้วยดังตัวอย่าง 6) ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้โครงสร้างนี้เป็น “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba”

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนชาวไทยจำนวน 30 คน ประกอบด้วยเพศชาย 5 คน เพศหญิง 25 คน อายุระหว่าง 19-22 ปี (อายุเฉลี่ย 20.53 ปี) เริ่มเรียนภาษาจีนเมื่ออายุเฉลี่ย 14.17 ปี ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีนเฉลี่ย 5.72 ปี แสดงผลดังตาราง 1

ตาราง 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ด้าน	ค่าเฉลี่ย (พิสัย)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เพศ	ชาย 5 คน หญิง 25 คน	ไม่มี
อายุ	20.53 ปี (19-22)	0.73
อายุที่เริ่มเรียนภาษาจีน	14.17 ปี (5-20)	3.495
ระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน	5.72 ปี (1;6-16)	3.038

เครื่องมือวิจัย

1. ข้อสอบ HSK จำนวน 20 ข้อ

(นำมาจาก <http://www.confuciusinstitute.manchester.ac.uk/hsk/hsk-learning-resources>) ใช้สำหรับแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มระดับต้นและกลุ่มระดับสูง กลุ่มละ 15 คน กลุ่มระดับต้น คือ กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย และกลุ่มระดับสูงคือ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย

2. ภาพเคลื่อนไหวความยาวประมาณ 2-3 วินาที¹ (ทุกภาพเคลื่อนไหวจะเล่นวนซ้ำไปมาเป็นเวลาประมาณ 30 วินาที) แสดงการเคลื่อนไหวของวัตถุ จำนวน 20 ภาพ แบ่งเป็นภาพ

¹ การที่ผู้วิจัยเลือกใช้ภาพเคลื่อนไหวเป็นตัวกระตุ้น (stimulus) ให้ผู้รับการทดลองผลิตโครงสร้างประโยค ba เพราะเชื่อว่า ภาพเคลื่อนไหวจะสามารถแสดงการเคลื่อนย้ายตำแหน่งของวัตถุได้ชัดเจนกว่าภาพนิ่ง

ทดลอง 14 ภาพ ภาพแบบฝึกหัดก่อนทำทดลอง 3 ภาพ และภาพฟิลเลอร์ 3 ภาพ ภาพทดลองจำนวน 14 ภาพ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่แสดงจุดหมายปลายทางหลังการเคลื่อนที่อย่างชัดเจนซึ่งจะต้องใช้ประโยคโครงสร้าง ba ในการบรรยายภาพเท่านั้น(ดังตัวอย่าง 1) และ 2) ของโครงสร้าง A) จำนวน 7 ภาพ (ดูภาพ 1) กับกลุ่มที่ไม่แสดงจุดหมายปลายทางของการเคลื่อนที่ ซึ่งจะบรรยายด้วยประโยคโครงสร้าง ba หรือประโยคโครงสร้าง ประธาน-กริยา-กรรมก็ได้ (ดังประโยคตัวอย่าง 5) และ 6) ของโครงสร้าง B) อีก 7 ภาพ (ดูภาพ 2) ทุกภาพเคลื่อนไหวจะมีคำกริยาและคำนามกำกับไว้ด้านล่างด้วย

放 fàng

桌子 zhuōzi

ภาพ 1 ตัวอย่างภาพเคลื่อนไหวสำหรับ “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba”

捡
笔

jiǎn
bǐ

ภาพ 2 ตัวอย่างภาพเคลื่อนไหวสำหรับ “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba”

วิธีการวิจัย

ผู้รับการทดลองเข้าพบผู้วิจัยเป็นรายบุคคลตามเวลาที่นัดหมายในห้องทำงานที่เงียบ หลังจากผู้วิจัยให้ผู้รับการทดลองอ่านและลงนามในเอกสารยินยอมเข้ารับการทดลองแล้ว ผู้วิจัยจึงเริ่มดำเนินการทดลอง โดยให้ผู้รับการทดลองใช้คำที่ผู้วิจัยกำหนดให้บรรยาย ภาพเคลื่อนไหวที่เห็นด้วยประโยคภาษาจีนที่สมบูรณ์ภายในเวลาภาพละ 30 วินาที เมื่อครบ 30 วินาทีแล้ว ภาพเคลื่อนไหวจะเปลี่ยนเป็นภาพใหม่โดยอัตโนมัติ ในระหว่างที่ผู้รับการทดลองบรรยายภาพเคลื่อนไหว ผู้วิจัยจะบันทึกเสียงไว้ด้วยเครื่องบันทึกเสียง การทดลองแต่ละคนใช้เวลาประมาณ 10 นาที

การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล

ผู้วิจัยนับจำนวนประโยคโครงสร้าง ba ที่ผู้รับการทดลองผลิต คือ จะต้องเป็นประโยคที่มีคำ ba และตรงกับรูปโครงสร้าง “ประธาน + ba + คำนาม + กริยา + ส่วนประกอบหลัง

คำกริยา” (แต่อาจไม่มีส่วนประกอบหลังคำกริยา) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยสถิติ t-test หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ระหว่างกลุ่มผู้รับการทดลอง

จากคำถามการวิจัยที่ว่า “กลุ่มผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนไม่เท่ากันจะผลิตประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” แตกต่างกันหรือไม่” ผู้วิจัยแบ่งคำถามออกเป็นคำถามย่อยดังนี้

1. กลุ่มผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนไม่เท่ากันจะผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” แตกต่างกันหรือไม่
2. กลุ่มผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนไม่เท่ากันจะผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” แตกต่างกันหรือไม่
3. กลุ่มผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับต้นจะผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” แตกต่างจาก “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” หรือไม่
4. กลุ่มผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับสูงจะผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” แตกต่างจาก “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” หรือไม่

ผลการวิจัย

จากผลการทดลองพบว่า ผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนแตกต่างกันจะผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” แตกต่างกันอย่างมี

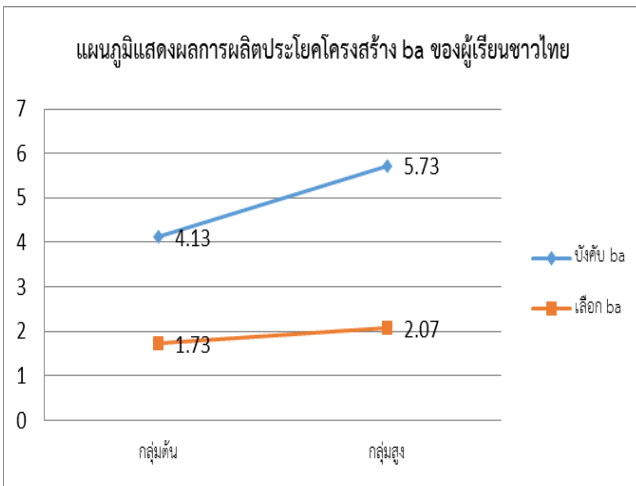
นัยสำคัญทางสถิติ ($t = -2.077, df=28, p < 0.05$) โดยผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับต้นจะผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” (เฉลี่ย 4.13) น้อยกว่าประโยคโครงสร้าง ba ที่ผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับสูงผลิต (เฉลี่ย 5.73) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย = -1.60) อย่างไรก็ตามผู้เรียนชาวไทยทั้งสองกลุ่มผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.499, df=28, p > 0.05$) กล่าวคือผู้เรียนชาวไทยกลุ่มระดับต้นผลิตประโยคโครงสร้าง ba (เฉลี่ย 1.73) น้อยกว่าผู้เรียนชาวไทยกลุ่มระดับสูง (เฉลี่ย 2.07) แต่ความแตกต่างนี้ไม่แสดงนัยสำคัญทางสถิติ (ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย = -0.333) แสดงผลดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” และ “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” ของผู้เรียนชาวไทย 2 กลุ่ม

	กลุ่มระดับต้น (n=15)		กลุ่มระดับสูง (n=15)		MD	t (28)
	M	SD	M	SD		
โครงสร้างที่บังคับใช้ ba	4.13	2.615	5.73	1.438	-1.600	-2.077*
โครงสร้างที่เลือกใช้ ba	1.73	1.580	2.07	2.052	-0.333	-0.499

* $p < 0.05$

ผลการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” ทั้ง 2 โครงสร้างของกลุ่มผู้เรียนชาวไทย แสดงให้เห็นด้วยแผนภูมิเส้น ดังแผนภาพที่ 1 ด้านล่างนี้

แผนภาพ 1 แสดงผลการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนประโยคโครงสร้าง ba ที่ผลิตในสองเงื่อนไข (โครงสร้างที่บังคับใช้ ba และโครงสร้างที่เลือกใช้ ba) ภายใน 2 กลุ่มของผู้เรียนชาวไทยพบว่าผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับต้นผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” แตกต่างจากในเงื่อนไข “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=4.294$, $df=14$, $p < 0.05$) กล่าวคือผู้เรียนชาวไทยระดับต้นผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” (เฉลี่ย 4.13) มากกว่าในเงื่อนไข “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” (เฉลี่ย 1.73) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย=2.40) เช่นเดียวกับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับสูงที่ผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” (เฉลี่ย 5.73) แตกต่างจากในเงื่อนไข “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=6.677$, $df=14$, $p < 0.05$) กล่าวคือผู้รับการทดลองระดับสูง

ผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” (เฉลี่ย 5.73) มากกว่าในเงื่อนไข “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” (เฉลี่ย 2.07) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย=3.667) แสดงผลดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ของผู้เรียนชาวไทย 2 กลุ่ม

	โครงสร้างที่บังคับใช้ ba (n=7)		โครงสร้างที่เลือกใช้ ba (n=7)		MD	t (29)
	M	SD	M	SD		
	กลุ่มความรู้ระดับต้น	4.13	2.615	1.73		
กลุ่มความรู้ระดับสูง	5.73	1.438	2.07	2.052	3.667	6.677*

*p < 0.05

อภิปรายผล

จากผลการทดลองแสดงว่า ผู้เรียนชาวไทยทั้งสองกลุ่มผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” มากกว่า “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้เรียนสองกลุ่ม พบว่าในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” ผู้เรียนชาวไทยกลุ่มระดับสูงผลิตประโยคโครงสร้าง ba มากกว่าผู้เรียนชาวไทยกลุ่มระดับต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในเงื่อนไข “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” ผู้เรียนชาวไทยกลุ่มระดับสูงผลิตประโยคโครงสร้าง ba มากกว่าผู้เรียนชาวไทยกลุ่มระดับต้น แต่ไม่มากพอจะแสดงนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการทดลองแสดงอย่างชัดเจนว่า จำนวนประโยคโครงสร้าง ba ที่ผู้เรียนชาวไทยผลิตออกมานั้นผันแปรตามระดับความสามารถทางภาษาจีน

ของผู้เรียนด้วย ซึ่งผลการทดลองนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเวิน เสี่ยวหง (2008) ที่ว่า ผู้เรียนชาวอเมริกันที่มีความสามารถทางภาษาจีนระดับสูงผลิตประโยคโครงสร้าง ba ได้มากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาจีนอยู่ในระดับต้น

นอกจากนี้ ผลการทดลองนี้ยังแสดงว่าผู้เรียนชาวไทยถึงแม้ว่าจะมีความสามารถทางภาษาจีนในระดับต้น แต่ก็สามารถใช้ประโยคโครงสร้าง ba ในการบรรยายภาพที่ต้องใช้โครงสร้าง ba ได้อย่างถูกต้องเฉลี่ย 4.13 ประโยค จาก 7 ประโยค ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเวิน เสี่ยวหง (2008) ที่ผู้เรียนภาษาจีนชาวอเมริกันสามารถผลิตประโยคโครงสร้าง ba “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + บุพบทวลี / กริยาวลีบอกทิศทาง” ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” ได้แม้ว่าจะเพิ่งเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับต้น ยิ่งไปกว่านั้น การที่ผู้เรียนชาวไทยทั้งสองกลุ่มผลิตประโยคโครงสร้าง ba ในเงื่อนไข “โครงสร้างที่บังคับใช้ ba” มากกว่าในเงื่อนไข “โครงสร้างที่เลือกใช้ ba” แสดงว่าผู้เรียนชาวไทยรู้ว่าเมื่อต้องการสื่อความหมายแสดงการเคลื่อนที่ของวัตถุแบบมีจุดหมายปลายทางจะต้องใช้ประโยคโครงสร้าง ba ไม่ใช่โครงสร้างประธาน-กริยา-กรรม ในขณะที่เมื่อต้องบรรยายการเคลื่อนที่ของวัตถุที่ไม่มีจุดหมายปลายทาง ผู้เรียนชาวไทยส่วนใหญ่เลือกใช้ประโยคโครงสร้างประธาน-กริยา-กรรม (แม้ว่าผู้เรียนจะวางส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทางผิดตำแหน่ง) มากกว่าประโยคโครงสร้าง ba ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเคยชินและเลือกที่จะใช้โครงสร้างประธาน-กริยา-กรรมมากกว่าโครงสร้างประโยค ba

เมื่อเปรียบเทียบการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” ระหว่างกลุ่มผู้เรียนชาวไทยกับเด็กที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่ตามผลการวิจัยของของหลี่เซียงหงและคณะ (1990) และหยาง เสี่ยวลู่กับเซียว ตัน (2008) พบว่าลำดับการผลิตประโยคโครงสร้าง ba ของผู้เรียนชาวไทยกับของเด็กชาวจีนแตกต่างกัน กล่าวคือ เด็กเจ้าของ

ภาษาผลิตโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + ส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทาง” (ดังตัวอย่าง 5) “弟弟把新書拿出來”) ซึ่งเป็นโครงสร้างที่เลือกใช้ ba ได้ก่อนโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา + 在 / 到+สถานที่” (ดังตัวอย่าง 1) “媽媽把錢包放在桌子上”) ซึ่งเป็นโครงสร้างที่บังคับใช้ ba ขณะที่ผู้เรียนชาวไทยกลุ่มระดับต้นกลับผลิตโครงสร้างที่บังคับใช้ ba มากกว่าโครงสร้างที่เลือกใช้ ba ผลการทดลองนี้จึงสะท้อนว่าโครงสร้างที่บังคับใช้ ba เป็นโครงสร้างที่กลุ่มผู้เรียนชาวไทยรับและเรียนรู้ได้ง่ายกว่าโครงสร้างที่เลือกใช้ ba ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโครงสร้างที่บังคับใช้ ba สามารถแปลเป็นภาษาไทยว่า “เอา” เทียบเคียงได้ (ดังคำแปลในประโยค 1) และ 2) ขณะที่ในโครงสร้างที่เลือกใช้ ba ภาษาจีนมีประโยคโครงสร้าง ba หรือโครงสร้างประธาน-กริยา-กรรมให้เลือกใช้ แต่ภาษาไทยมีเพียงโครงสร้างประธาน-กริยา-กรรมเท่านั้น ซึ่งผลการทดลองนี้ยังสอดคล้องกับการแบ่งระดับความยากทางไวยากรณ์ของ Prator อีกด้วย

Prator (1967 อ้างถึงใน 陳俊光 2008) เปรียบเทียบระหว่างภาษาแม่กับภาษาเป้าหมายพร้อมทั้งแบ่งระดับความยากทางไวยากรณ์ (grammatical hierarchy) ออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับ 0 คือ ไม่มีความยากหรือความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมายเลย

ระดับ 1 คือ ภาษาแม่มีสองรูปแบบ ภาษาเป้าหมายมีเพียงรูปแบบเดียว

ระดับ 2 คือ ภาษาแม่มี แต่ภาษาเป้าหมายไม่มี

ระดับ 3 คือ รูปแบบที่มีในภาษาแม่ แต่มีความหมายหรือหน้าที่ที่ไม่เหมือนกันในภาษาเป้าหมาย

ระดับ 4 คือ รูปแบบที่ไม่มีในภาษาแม่เลย และไม่มี ความคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาแม่กับภาษาเป้าหมายด้วย

ระดับ 5 คือ ภาษาแม่มีรูปแบบเดียว ภาษาเป้าหมายมีสองรูปแบบหรือมากกว่านั้น

จากการแบ่งระดับความยากทางไวยากรณ์ของ Prator ด้านบน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลการทดลองในงานวิจัยชิ้นนี้ พบว่า สำหรับกลุ่มผู้เรียนชาวไทย โครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +บุพบทวลี / กริยาวลีบอกทิศทาง” ซึ่งเป็นโครงสร้างที่บังคับใช้ ba จัดอยู่ในระดับความยากระดับที่ 1 คือ ภาษาไทยจะใช้โครงสร้างประธาน-กริยา-กรรม หรือ โครงสร้าง “เอา” ก็ได้ แต่ภาษาจีนต้องใช้ประโยคโครงสร้าง ba เท่านั้น ขณะที่โครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +ส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทาง” ซึ่งเป็นโครงสร้างที่เลือกใช้ ba จัดอยู่ในระดับความยากระดับที่ 5 คือ ภาษาไทยใช้ได้แค่โครงสร้างประธาน-กริยา-กรรม แต่ภาษาจีนมี 2 โครงสร้างให้เลือกใช้ ด้วยเหตุนี้การที่ผู้เรียนชาวไทยเข้าใจและผลิตโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +บุพบทวลี / กริยาวลีบอกทิศทาง” ได้มากกว่าโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +ส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทาง” จึงสอดคล้องกับระดับความยากของโครงสร้างย่อยทั้งสองโครงสร้างด้วย

กล่าวโดยสรุป สำหรับกลุ่มผู้เรียนชาวไทย โครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +บุพบทวลี / กริยาวลีบอกทิศทาง” เรียนรู้ได้ง่ายกว่าโครงสร้าง “ประธาน + ba + นามวลี + กริยา +ส่วนเสริมหลังกริยาบอกทิศทาง” ดังนั้นในการสอนประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” ให้กับผู้เรียนชาวไทย ผู้สอนควรเริ่มสอนประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงการเคลื่อนที่แบบมีจุดหมายและอยู่ในเงื่อนไขต้องใช้ประโยคโครงสร้าง ba เท่านั้นก่อน แล้วจึงสอนประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงการเคลื่อนที่แบบไม่มีจุดหมาย ยิ่งไปกว่านั้นหากผู้สอนหาคลีบิวดิโอหรือแสดงการทำให้สิ่งของเคลื่อนที่ให้เห็นเป็นรูปธรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเงื่อนไขการใช้ประโยคโครงสร้าง ba มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษาเฉพาะประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” เท่านั้น ผลการทดลองที่ได้จึงไม่ครอบคลุมลำดับการสอนประโยคโครงสร้าง ba ทั้งหมด ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตจึงควรศึกษาเปรียบเทียบการรับประโยคโครงสร้าง ba ที่แสดงนัย “การทำให้เคลื่อนที่” กับนัยความหมายอื่นๆ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาจีนและภาษาฮินดี. 2549. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนพิเศษ 2 ง. หน้า 1.

คันสนีย์ เอกอัจฉริยา. 2556. ภาพรวมการศึกษาวิจัยประโยค BA. วารสารจีนวิทยา, 7, 67-105.

สุขดี มณีกาญจนสิงห์. 2543. ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 และ 4. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ภาษาอังกฤษ

Du, H. 2004. *The Acquisition of the Chinese BA-Construction by Adult Second Language Learners*. (Doctor of Philosophy), University of Arizona, unpublished doctoral dissertation. Retrieved March 10, 2014, from ProQuest Dissertation & Theses databases. (Publication No. 3132215)

Gao, Xiaoping. (2014). *The interface of linguistic difficulty and task type on the use of the Chinese ba construction by L2 learners*. CASLAR, 3(1), 27-51. doi: 10.1515/caslar-2014-0002

Xu, H. 2012. *The Acquisition of the BA Construction by English-speaking Learners of Chinese*. (Doctor of Philosophy), University of Kansas, unpublished doctoral dissertation. Retrieved March 13, 2014, from https://kuscholarworks.ku.edu/bitstream/handle/1808/10146/Xu_ku_

0099D_12206_DATA_1.pdf?sequence=1&isAllowed=y

ภาษาจีน

陳俊光 2008《對比分析與教學應用（修訂版）》，台北：文鶴出版有限公司。

國家對外漢語教學領導小組辦公室漢語水平考試部 1996《漢語水平等級標準與語法等級大綱》，北京：高等教育出版社。

黃月圓、楊素英 2004《漢語作為第二語言的“把”字句習得研究》，世界漢語教學，1，49-59。

李寶貴 2004《韓國留學生“把”字句偏誤分析》，遼寧工學院學報(社會科學版)，5，44-46。

李向農、周國光、孔令達 1990《2-5 歲兒童運用“把”字句情況的初步考察》，語文研究，37，43-50。

李英、鄧小寧 2005《“把”字句語法項目的選取與排序》，孫德金（主編），對外漢語語法及語法教學研究. 北京：商務印書館。

劉培玉 2001《把字句研究評述》河南示範大學學報（哲學社會科學版），28，4，85-88。

孟國 2011《對外漢語十個語法難點的偏誤研究》，北京：北京大學出版社。

汪翔、張小克 2011《中級階段泰國學生漢語“把”字句習得偏誤分析》，欽州學院學報，4，42-46。

魏紅 2006《初級階段泰國學生“把”字句偏誤分析及教學策略》，雲南師範大學學報（對外漢語教學與研究版），2，54-58。

溫曉虹 2008 《漢語作為外語的習得研究——理論基礎與課堂實踐》，北京：北京大學出版社。

許美玲 2011 《初等水準泰國學生把字句的教學設計研究》（未出版之碩士論文），青島大學，青島市。

許秀珠 2007 《現代漢語把字句與泰語相應句式的對比分析——兼談泰籍學生的華語教學應用》（未出版之碩士論文），國立臺灣師範大學，臺北市。

楊小璐、肖丹 2008 《現代漢語把字句習得的個案研究》，當代語言學，3，200-210。

楊豔霞 2012 《對外漢語教學中“把”字句的偏誤分析》，語言研究，128-129。

張黎 2007 《漢語“把”字句的認知類型學解釋》，世界漢語教學，3，52-63。

張旺熹 2001 《把字句的位移圖試》，語言教學與研究，3，1-10。

趙燕華 2011 《“把”字句研究新視角——“致使一位移”構式》，哈爾濱師範大學社會科學學報，4，53-58。

鄭傑 2002 《現代漢語“把”字句研究綜述》，語言教學與研究，5，41-47。

周國光、王葆華 2001 《兒童句式發展研究和語言發展理論》，北京：北京語言文化大學出版社。

อินเทอร์เน็ต

ข้อสอบ HSK สำหรับนำมาแบ่งระดับผู้รับการทดลอง

<http://www.confuciusinstitute.manchester.ac.uk/hsk/hsk-learning-resources/>

Retrieved on Oct 2,2015.